

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne peti vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Železnice v orientu.

Kakor znano podpisale so v 9. dne maja 1883 Avstrija, Turčija, Srbija in Bolgarija dogovor (Convention à quatre), ki se tiče grajenja orientalnih železnic. Po članu VI tem tega dogovora, ki je za svoje rojstvo potreboval dolgo časa in prenobljevanja, vezane so imenovane štiri države, da v jednem letu, pričenši od dne, ko se izmenijo ratifikacije, izkažejo, ali so se že toliko potrudile budi sodelitvijo direktnih koncesij, budi z izročitvijo stavbinih del, da bodo železnične proge, spadajoče v njih svoje ozemlje, gotovo dovršene do 15. oktobra 1886. leta. Ratifikacije bile so v 23. dan oktobra 1882 izmenjene na Dunaju, zato so se države imele v zmislu člena VI-ega rečene pogodbe izkazati v 23. dan oktobra letosnjega leta.

Avstrija in Srbija sta to storili, a izkazali se nista Turčija in Bulgarija, in iz tega bi se skoraj sklepali, da orientalne železnice ne bodo zgotovljene do 15. dne oktobra 1886. Turčija svojo zalenobljeno dolžnost ponosno izgovarja s tem, da tudi Bulgarija ni doposala dotičnega izkazila. Kar se tiče Bolgarije, je že naša vlada odgovorila Turčiji, da se ta stvar že koj prihodnje dni reši v sestranji mlade kneževine, a v upravičevanje vlade bolgarske se da navajati tudi še to, da mora Bolgarska postaviti železnicu tja, kjer je njena zemlja najožja, tako da ta železnica za njo nima nobene vrednosti, dokler ne bode nadaljevanja po turški zemlji do Soluna; Bulgari torej ne morejo poprej ničesar določiti glede te železnice, dokler ne dobijo poročila, da Turčija resno misli izvesti dolžnosti svoje iz dogovora rečenega.

Nakon pa se opravičiti ne more, da se Turčija ne drži dogovora z leta 1883. Ima pač zmirom svoje muhe in nadlege turško gospodarstvo! Pravijo, da bi Turčija rada oddala delo in obrat prog, ki jih ima graditi, avstrijskemu društvu, baronu Hirsch, ki je sedanje turške železnice gradil, ali društvo se noč spuščati v nobene dogovore — dokler neso poravnani stari turški grehi. A zraven tega je Visoka porta še le pred kratkim izrekla željo, terjatev, da se ima obratno društvo, ki je tačas avstrijsko, prelit v društvo osmansko!

Avstrijski vnanji urad je neprestano drezal in

drezal, da bi Turčijo omajal do kakega koraka v zmislu dogovora. A vse brez najmanjšega vspeha. Kaj torej početi sedaj? Z lepo, kakor kaže, ne ide, a eksekutive, ki bi doganjala vzpolnitev mejnarnih dolžnosti, te ni!

Vsa stvar pa vender le nas Avstrije boli. Naše staro in naravno tržišče na jugu obdelujejo in zanjuje tuje roke, in če se bode le dolgo odlašalo z orientalnimi železnicami, pridevo prepozno tudi potem, ko že bodo železnice dovršene, kajti tedaj nam bode gledati, da si zopet pridobimo, kar sedaj že imamo. Nam pa je sedaj mirno gledati in občudovati, kako gospoda ob Bosporu brez glave hodi po jasnem dogovoru, kako se Avstriji, zadnji svoji prijateljici, trudi Turčija dokazati, da z njo ni nikamor, da ona vse tisto, pri čemer bi pomagati imela do dovršitve, samo podira, samo nagaja. Kaj je temu bolj krivo: ali njena zlovoljnost, je li njena lenoba, to sam Bog vedi!

Q.

„Narodna šola“ in slovenski domoljubi!

„Dolžan ni samó, kar veléva mu stan,
Kar mōre, to mož je storiti dolžan!“

S. Gregorčič.

Menda ni društva na Slovenskem, ki bi za povzdigo narodnega šolstva celih 13 let vspešnejše delovalo, nego „Narodna šola“. To društvo so nekateri rodoljubi, na čelu njim sedanji predsednik vrlj naš g. Stegnar, ustanovili leta 1871. v Idriji. Pozneje se je preselilo društvo v Ljubljano, spremenivši pravila. Namen ima: podpirati slovenske revne šole (in teh je največ) z raznimi učili in potrebščinami. Društveniki zamorejo biti: a) vsaka slovenska ljudska šola, b) vsak narodni učitelj. Podpornik tega društva pa je lahko sleherni domoljub.

Koliko koristnega je „Narodna šola“ že storila, se lahko prepriča vsak iz letnih poročil, predloženih po odboru pri občnih zborih. Konstatirati moram tudi javno, da so bili vsi društveniki „Narodne šole“ do sedaj z delovanjem in s podporami popolnem zadovoljni; dokaz temu brezstvilna zahvalna pisma, ki so došla odboru v teku 13. let. Smelo torej smem trditi, da je to društvo za nas Slovence neprecenljive vrednosti. Torej moramo mi slovenski učitelji v prvi vrsti delovati na to, da se nam ono ne le ohrani, ampak tudi njega delokrog ſe

bolje povzdigne. Žalibog, da sem pa izvedel iz najzanesljivejših virov, da ravno to društvo sedaj nekako hira. Uzrok temu je nekoliko mlačnost rodomljubov, nekoliko pa tudi preveliko zaupanje učiteljev v posamične odbornike. Ako tako društvo nosijo le rameni jednega, se gotovo ne more razcvitati. Naš neutrudljivi večletni predsednik tudi ne more vsega sam storiti, kajti to mu da neizmerno posla in skrbi. Ako bi se nekateri odborniki malo več brigali za „Narodno šolo“, ter posel mej seboj razdelili, bi ta gotovo ne propadala. Tudi ni bilo prav, da so celo nekateri ustanovniki začeli sami s šolsko robo barranti. Vendar vsak učitelj ve, da se tako po ceni ne dobi nikjer šolskega blaga, kakor pri „Narodni šoli“, kjer je navadno 200% ceneje, nego drugod. Vsaka konkurenca bi bila gotovo nemogoča, če bi se to društvo bolje podpiralo, kar bi v resnici le narodnemu šolstvu največ koristilo. Pregledavši letošnji račun, sem našel primeroma le pičlo število šol in učiteljev mej udi tega društva. Dolžnost slehernega pravega narodnega učitelja je pač, da se upišejo posamične šole (krajni šolski svet) v to društvo, posebno, ker je letnina tako nizka, ter znaša samo jeden goldinar. Tiste šole pa, ki več darujejo, dobé za to tudi več šolskega blaga. Na ta način bi se tedaj lahko povsod revni šolski otroci preskrbeli s potrebnimi učili, kar bi bilo le šolskemu napredku na korist. Ako bi se pa za „Narodno šolo“ brigali tudi drugi domoljubi in jo podpirali, potem bi se tudi lahko razširil njen delokrog, kar se ravno letos namerava. Izdajale bi se lahko knjizice za mladino, katerih posebno pri nas se tako zelo pogrešamo. Če bi pa bile podpore izdatneje, storilo bi se pa tuli lahko še kaj koristnejšega. Mari bi nam Slovencem ne bilo mogoče ustanoviti českemu „Komenskemu“ podobno društvo, ko bi vsak rodoljub po svojih močeh podpiral to podjetje? Pa saj že imamo društvo „Narodno šolo“, kateremu bi se le pravila nekoliko premenila. In če tudi bi ne zmogli šol ustanovljati kakor Čehi; vendar bi lahko nabrali toliko novcev, da bi imeli pripravljen zaklad, s katerim bi podpirali revne dijake iz Istre in Koroške. Dobro pač vemo vsi, da gre narodna stvar v teh deželah zaradi tega tako rakovo pot, ker ondu manjka narodne inteligence, ki bi ljudstvo vodila v boji za obstanek. Ali tudi to si lahko v

LISTEK.

Potovanje križem domovine.

Opisuje Prostoslav Kretanov.

XXXXIV.

V Motovunu.

V blaženi brezbržnosti sem bil presanjaril cel teden tam na solnčnih Oprteljskih brdih . . .

Toda — nedeljsko zvonenje me je vzdramilo iz arkadiškega ravnodušja ter me navdalo zopet s hrepenenjem po drugih, novih pokrajinskih prizorih. Takoj tisto jutro sem si naročil voz ter se odpeljal iz mesta —

A glej zapreke! Ondu pri mestnih vratih me ustavi nek častnik: pogledam ga pozorneje in — evo ti veseloga Kastavca Jelka, sorodnika Oprteljskemu župniku. Po iskrenem pozdravljenju mu označim smer nameravane vožnje, na kar mi on odgovori, da je i on namenjen istim potom ter me povabi, da ga počakam do drugega dneva. Radovoljno sem skočil z voza ter se vrnil ž njim v mesto.

In nesem se kesal; kajti bistrooki prijatelj

Jelko me je opozoril na marsikakšo znamenitost Oprteljskega mesteca, katero sem jaz o prvotnem ogledovanju bil prezrl. Ne samo, da mi je pokazal onega obkrijenega leva tam na mestni hiši, ki Oprteljce spominja na slavno njih minolost pod benečanskim nasilstvom, privabil je z magnetiskim žven ketanjem svoje sablje na okna vse Oprteljske krasotice, o katerih množini se meni „zaslepljenemu fantastu“ niti sanjalo ni. Razven tega mi je poučljivo razkladal ondu pred cerkvijo različne noše tamkajšnjih okoličanov, katerih pa si žal! nesem utegnil zapomniti, kajti baš v istem trenotku se nama je bil pridružil Jelkov joyvalni bratranc ter naju zavedel na svoj dom, kjer smo tisto populudne — no, „the rest is silence!“ . . .

In drugo jutro naposled sva z Jelkom ostavila Oprtelj ter se odpeljala v — Motovun.

Iz Oprtelja drži cesta po hribovem hrbitu vun na južni rob, kjer se zasuče navzdol po širokih, sem ter tja raztegnenih ključih. Tukaj doli po prisotnih, kadunastih brdih se vrstijo dolge, s trsjem in olčjem nasajene gredine, slikovito druga nad drugo razrejene, da se njih ne moreš nagledati . . .

Dospievša doli na cestino razkrije, krenila sva

po prečni, skoz gozd tekoči cesti ter onstran Mirne zopet navzgor po osojnem, proti zahodu nagnenem podačku. Pustivši voznika doli v obcestni gostilni, napotila sva se peš gori v mesto.

Motovun (Montona) dviga se na južni strani cesarskega gozda, na vzvišenem, z oljkami in vingradi obsenčenem holmu, s katerega je prekrasen razgled po šrnem okrožji. Glavni uhol je z južne strani. Najprej se dospeje v predmestje, od onod po dolgi vijugasti ulici skoz velikanska vrata gori v mesto in iz poslednjega vedejo druga mogočna vrata gori na vrh mesta, v nekdanji Motovunski grad.

Mesto ima čez tri sto hiš in bližu pol stotinj sto prebivalcev — Italijanov, to se razume. Ondu je kazino in različni „alberghi“. Hiše so lepe, značne, vse solidno zidane; ulice do poslednjega kotička s kamenjem nadlažene, čiste in prijazne, kar je velika redkost po laških mestih, zlasti na zapadni istrski obali, kjer bivajo preljubezni benečanski naseljenici. Pri uholu v mesto samo je mali trg, katerega so nedavno popravili in z ozidjem opasali. Tu je zanimiva „loggia“, ki je vsa polna raznovrstnih starib latinskih napisov.

Pravo središče vsega mesta pa je grad. Tu

teku let pridobimo, ako podpiramo revne, a nadarjene istrske in koroške dijake, ter jim ponudimo priliko, se šolati na Ljubljanski gimnaziji, da jih otmemo potujčevanja. S tem bi gotovo tudi zelo paralizovali delovanje zloglasnega „schulvereina“ v slovenskih pokrajnah. Saj vemo, da v tistih krajih, kjer imamo dovolj domače inteligence, nemški „schulverein“ tako nič ne opravi, ker vsakemu olikanemu Slovencu je dobro znano, da se šole nemškega „schulvereina“ kvalitativno nikakor ne morejo meriti z deželnimi. Učitelji teh nemških šol so navadno le pomožni, brez vseh skušenj in sposobnostij. Saj pa tudi „schulverein“ ne more s primeroma tako slabimi plačami nikdar si pridobiti izvrstnih močij, katerje imajo narodne šole. To slabo stran nemškega „schulvereina“ spoznali bodo gotovo prej ali sleg tudi Nemci sami, ter naveličali se svoje novce proč metati.

Obračam se torej konečno do novoizvoljenih poverjenikov „Narodne šole“ s prošnjo, da ne pozabijo častne naloge, ter ljudstvo navdušujejo za blagi namen tega podpornega društva, vsaj bode to delovanje le slovenskemu učiteljstvu na čast, našemu milemu narodu pa na korist. Podpirajmo pa tudi vsi našega vrlega in pogumnega predsednika, da nam ne opeša pri trudopolnem delu. Odbor pa naj tudi za to skrbi, da se bode ideja tega društva mej ljudstvom vedno bolj širila, društvo samo pa vedno več simpatij in podpornikov pridobilo. Tako na pr. bi bilo kako primerno, da bi odbor zacetkom vsacega leta razposlal po slovenskih časopisih nekak „poziv“ do vsega občinstva, v katerem bi razložil pomen in delovanje „Narodne šole“ ter prosil obilne podpore. V tem smislu pa tudi gg. poverjeniki lahko delujejo celo leto.

Vaški J.

Deželni zbor kranjski.

(XIV. [zadnja] seja v 10. dan oktobra.)

Deželni glavar grof Thurn naznani, da so se pregledali vsi zapisniki sej, a nikjer se ni našel sklep, o katerem je Dežman govoril, da bi bil deželni odbor zaukažal načelnikom deželnih uradov izključno slovensko uradovanje. Isto potrjuje i deželni tajnik g. Kreč in načelniki deželnih uradov.

Poslanec Dežman pravi, da so bile njegove trditve pač toliko napačne, da ni sklep upisan v zapisnikib. A vendar more trditi, da je bil pogovor o tem in sicer pogovor jednak sklepu. Tako so se upeljale jako važne prenaredbe pri deželnih uradib, nemške tiskovine so se odpravile in nadomestile s slovenskimi. On (Dežman), da je v jedno mer protestoval, a vse je bilo zastonj Strašen „crimen laesae majestatis“ izvohal je Dežman tudi v tem, da je deželni knjigovodja naročil pečat s slovenskim napisom.

Deželni glavar grof Thurn opomni, da so trditve g. Dežmana o tej zadevi sicer kako drzovite, a popolnem jalove (hinfällige). (Dobro! Dobro!)

Poslanec Murnik poroča v imenu finančnega odseka o tem, da se pripravi potreben kapital v pokritje blagajničnih primanjkljajev deželnega zaklada in nasvetuje:

1. Deželni odbor se pooblasti, da v ta namen, da pripravi v pokritje vsakokratne blagajnične primanjkave pri deželnem zakladu potreben kapital okoli 60.000 gld. (šestdeset tisoč goldinarjev), sme

zastaviti h glavinskemu premoženju omenjenega začlada spadajoče javne obligacije po potrebi in do najvišjega zneska 60.000 gld. (šestdeset tisoč goldinarjev) po bankini valuti.

2. Deželnemu odboru se naroči, da zadobi Najvišje potrjenje temu sklepu deželnega zborna.

Predlogi se vsprejmo.

Dr. Mosché poroča v imenu finančnega odseka o proračunu deželnega zaklada za l. 1885 in nasvetuje:

1. Skupna potrebščina deželnega zaklada za l. 1885. v znesku 525.565 gld. 27 $\frac{1}{4}$ kr. in dohodki v znesku 137.540 gld. 24 $\frac{1}{2}$ kr. se potrdijo.

2 Za potrebito zaklado primanjkave v znesku 388.025 gld. 02 $\frac{1}{2}$ kr. naj se za leto 1885. pobira:

- a) 20% priklada na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa;
- b) samostojna naklada 3 gld. od vsakega hektolitra porabljenih žganih pijač;
- c) 21% priklada na celo predpisano svoto vseh neposrednih davkov z vsemi državnimi prikladami vred;
- d) konečna primanjkava pokrije se iz obstoječe blagajnične gotovine.

3. Dežela se ob jednem zaveže povrniti one deželne naklade od žganih pijač, ki se plačujejo v Ljubljani, v slučajih, v katerih mora mestna občina Ljubljanska mestna dolgla po obstoječih ukazih povrniti, da bodo te deželne naklade zadevale le porabo.

4. Deželni odbor je pooblaščen in se mu ukaže, da v zvezi z visoko deželno vlado izdela potrebne ukaze in postopanje glede prestopkov, ki zadevajo samostojne naklade.

5. Deželnemu odboru se naroča, da preskrbi Najvišje dovoljenje za sklepe pod 2, a, b, c in 3.

Poročevalc finančnega odseka poslanec dr. Mosché, utemeljuje nasvete finančnega odseka mej drugim tole:

Finančni odsek, ki je dobro spoznal, da so uzroki temu deficitu le vedno rastoči stroški, katere zahteva vlada leto za letom za ljudsko šolstvo, iskat je moral druga sredstva, da pokrije ta deficit, ker je bil tega prepričanja, da so že tako napete moči rednih davkopljevalcev ne morejo še bolj nategovati, in se je za tega del odločil, posnemati druge dežele in predlagati, da se obdobjo žgane pijače, kakor se to že davno godi pri štajerskem in solnogradskem deželnem zboru.

Mislil je tudi, da bi se ta uvedba dala opravičeti iz etičnih ozirov.

Zgoraj izkazana potrebsčina znaša 525.565 gld. 27 $\frac{1}{4}$ kr. zaklada pa 137.540 , 24 $\frac{1}{2}$, primanjkave je tedaj . . . 388.025 gld. 02 $\frac{1}{2}$ kr. katera se ima pokriti:

1) Z 20% doklado na davek užitnine od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa, in sicer od letnih najemščin po izkazu finančnih uradov v znesku . . . 71.356 , 26 ,

2) S samostojno naklado 3 gld. od vsakega hektolitra porabljenih žganih pijač v znesku . . . 30.000 , — ,

selo, ležeče ob cesti iz Pazina v Buje. Tu spredaj na južni strani se razteza po lehnó navzgor razpoloženih gričih bujne gorice. In tu doli okrog po Motovunskem holmu vijejo se mej murvami in oljkami košatim vencem našlik gosto spletene brajde . . .

Nerad sem se ločil od predivnega razgleda; ali moj vodnik je silil dalje, zlasti ker je odzvonilo poludne.

Samo za kratek hip sem utegnil pogledati v cerkev. No, Motovunska cerkev je visoka in prostorna, samo nekoliko pretemotna je. V zadnjem cerkvini ladiji stope na vsaki strani po širje velikanski granitni stebri. Altarji so vsi iz pristnega marmorja, istotako stopnjice in ograja v presbiteriji. Gori po cerkvenem svodu so lepe slike al fresco. Ta cerkev je vzgrajena leta 1630. Spomina vreden je v njej zlat kelih, katerega je podarila Beneška občina; razven tega pozlačen križ in žrtvenik iz pozlačenega srebra, katerega je cerkvi daroval general Alviani.

Pri zidanji te cerkve so baje našli v podzemljiskih grobovih ogrodi dveh kronah mrljev, vsled česar je nastala pravljica, da je Motovun v starodavnih časih bil selo isterskih kraljev.

Po izkazih finančnih uradov in vodstev ljubljanskih postaj južne in državne železnice uvaža se vsako leto na Kranjsko blizu 17.000 hektolitrov spirita.

3. Z 21% doklado na vse neposredne davke za l. 1885 v skupnem znesku po izkazu finančnih uradov 1.319.700 gld., torej z letnim zneskom 277.137 , — , tedaj skupaj s 378.493 gld. 26 , kr.

V primeri s primanjkavo 388.025 , 02 $\frac{1}{2}$, se kaže naposled deficit . . . 9.531 gld. 76 $\frac{1}{2}$ kr., ki se bode pokril iz obstoječe blagajnične gotovine. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. novembra.

Včeraj je v budgetnem odseku avstrijske delegacije minister vnanjih zadev grof Kalnoky razklašal vnanjo politiko. Rekel je, da so razmere z vsemi državami prijazne, kazal na zvezo z Nemčijo in na prijateljstvo z Rusijo in Italijo, kar vse je poročilo miru Nadalje je minister na vprašanja raznih delegatov izjavil, da vlada misli z Grško skleniti trgovsko pogodbo, strogo preiskati pritožbe proti avstrijskemu Lloydju in skrbeti, da se odpravijo vse pomanjkljivosti. Minister upa, da bodo kmalu izplačane odškodnine v Aleksandriji. Kar se tiče orijentalnih železnic, nadaja se minister, da se bode Turčija udele pritisku Evrope. Na interpellacijo grofa Hohenwarta o Conguškem vprašanju je izjavil minister, da se afriška konferenca snide 15. novembra in da bode Avstrijo zastopal Berojinski poslanik.

Predvčeraj je umrl predsednik ogerske akademije znanosti grof Melchior Lonyay. Rojen je 6. januvara 1822 iz stare protestantske plemenske rodbine. Jako zgodaj je pokojnik nastopil politični pot. 21 let star je bil voljen že v deželnem zbor. 1848 se je pridružil Kossuth-u, in ko je bila zatrta ustaja, moral je bežati iz domovine. Čez dve leti je pa bil pomločen. Ko se je 1867. leta razdelilo cesarstvo v dva dela, imenovan je bil finančnim ministrom ogerskim v Andrássyjevem ministerstvu. Ko je Andrássy postal minister vnanjih zadev, prevzel je grof Lonyay predsedstvo ogerskega ministerstva. Ker mu je pa opozicija delala velike sitnosti, je čez jedno leto dal ostavko in stopil v privatno življenje. S politiko se ni več toliko ukvarjal, temveč le z gospodarskimi zadevami.

Vnanje države.

Iz Belega grada se poroča, da srbska vlada namerava razne reforme v finančnem ministerstvu, in se bodo tudi kmalu izvršile razne premembe v osobstvu tega ministerstva.

Italijanski parlament snide se definitivno 24. t. m. Poprej bode pa še grof Cadorna imenovan predsednikom senata. To mesto je sedaj izprazneno, ker je moral Tecch'io odložiti zaradi iridentovskega govora v spomin umrlega pesnika in senatorja Giovannija iz Tridenta.

Konservativni listi menijo, da so poslednje volitve pokazale, da sta v Nemčiji samo dva potemogoča, pot socialnih reform, katerega je nastopil Bismarck in pot socialne revolucije. Prvi pot utrdil bi državo, poslednji jo pa razrušil. Na poslednji pot tirajo državo liberalci, kajti vsled svobodnega odiranja naroda se množi proletarijat in z njim socijalizem. Zato je pa liberalizem nevarnejši nego socijalizem, in nemška vlada se more le veseliti, da

Sicer pa je Motovun prestar grad, ki je stal že za Rimljani, o čemer pričajo po mestu različni napisni in sarkofagi. Po razpadu zahodno-romanske države bil je Motovun podložen Bizantincem in potem je spadal pod raznovrstne gospodarje, dokler se ni leta 1278. prostovoljno predal Benečanom. — V starem Motovunskem arhivu nahaja se baje mnogo izprav o tem, toda brezbržni potnik, loveč prijetnih zabav v svoje razvedrenje, se pač ne čuti poklicanega za premetavanje jednake zaprašene šare . . .

Da so Motovunci ljuti Italianissimi od prvega „nobila“ doli do poslednje kletarice, tega mi pa menda ne treba posebej zatrjevati. — No, jedina izjema je menda oni gospod z vijoletnim ovratnikom, kateri naju je gori ob cerkvi že z daljave pozdravil: „Guten Morgen, meine Herren!“

Prijatelj Jelko me je v tem, ko sem jaz bil v cerkvi, že nemirno čakal doli v „albergo all' acquilla nera“ in takoj po kosilu sva odrinola dalje.

V naglem teku je drioč najin voz od Motovuna naprej, navzgor mej goricami in ondu na vrhu se je zasukal zopet navzdol, mimo Karoje in dalje vun na golo planoto.

se je pri volitvah zmanjšala moč židovskega liberalizma.

Angleški nadkomisar lord Northbrook je priporočal angleški vladni vojaški protektorat nad Egiptom za deset let, samo da se zato popreje dobi dovoljenje Turčije Za ta čas bi se morala ustanoviti amortizacija, in uvesti štedenje pri vojaškem in civilnim budgetu in mejnaročno kontrolo s pogoji, katere je formuloval Granville na Londoškej konferenci. Po Northbrookovem mnenju bi po teh načrribah bilo dovolj varnosti za posojilo v znesku 8 milijonov funtov.

Anglija si prizadeva s svojim posredovanjem poravnati francosko-kitajski spor in je baje že nekaj upanja, da bode imela uspeh. Ker Kitaju manjka denarja, da bi plačal odškodnino, priporočajo francoski listi, da bi francoske vojske zasele za nekaj časa nekatere primorske kraje, in tudi v vladnih krogih so že neki na to mislili. V Tientsinu so navstali izgredi, francoski konzul je moral bežati.

V Londonu še nič natančnega ne vedo, kaj je z Gordonom. Zveze s Sudanom so pretrgane in le redko kdaj pride od tam kako poročilo in še to je nezanesljivo. Nedavno so listi prinesli vest, da je pal Kartum in Gordon ujet, vlada je pa v parlamentu nazuanila, da ni res. Tej izjavni pa mnogo angleški listi dosti ne verjamajo. "Reuter Office" je prinesla nov telegram, da je Mahdi združil svoje čete okrog Kartuma in zahteval od Gordona, da se uda. Veliko število ustajnikov se je neki zbral pri Berberu. Ravno tako so velike čete ustajnikov na potu iz Debeha v Kartum. Govori se, da Anglija hoče napeti vse sile, da reši Gordona, ko bi bil ujet.

Iz mestnega zabora Ljubljanskega.

V Ljubljani 4. novembra.

Navzočih 17 odbornikov. — Župan Grasselli imenuje overovateljema zapisnika dra. Derča in J. Hribarja.

G. župan potem otvoril sejo z nazvanilom, da je mnogoletni, mnogoznaščni prvi magistratni svetnik L. Perona po daljšem bolehanju umrl. On je bil v resnici, kar se trudoljubja in vestnosti v službi tiče, uzoren uradnik, mestna občina Ljubljanska, kakor magistrat mu bosta za njegovo delovanje vedno hvaležna in mu ohranila trajen prijazen spomin. G. župan vabi mestni zbor, da v znamenje sožaljenja ustane. (Se zgodi.)

Gospod župan dalje naznanja, da je častna diploma za prevzetenega vladika Josipa Jurija Strossmayerja zgotovljena. O priliki imenovanja sta se ponudila gospoda mestna odbornika Hribar in dr. Mosché, da častno pismo osobno izročita. To svojo obljubo bosta spoinali sedaj, ko bodo vladika Strossmayer v Zagrebu, ko se bodo namreč slovesno otvorila galerija slik. Prv imenovanima gospodoma se bodo še pridružili gg. podžupan Petričič in mestna odbornika dr. Zarnik in Geba. Gospod župan prosi mestni zbor, da te gospode pooblasti, da i pri otvorenji galerije slik zastopajo mestni zbor Ljubljanski, da se pokaže zanimanje za stolico hrvatsko v imenu slovenskega naroda in glavnega mesta Ljubljane. (Občno odobravanje.) Mestna občina Goriška poslala je svoj računski zaključek za l. 1883.

G. župan nadalje omeni jako neljube in neprijetne zadeve o zadnji tajni seji mestnega zabora, ki je vzbudila občno nevoljo mej mestnimi odborniki. O tej seji je baje „več mešanov“ v „Poslanem“ v najnovejšem dnevniku trdilo, da ni bila sklepna, ker je bilo navzočih le petnajst odbornikov. Župan Grasselli po imenih konstatuje, da je bilo navzočih šestnajst odbornikov, da so torej vsi sklepi tajne

Tu sem imel ugodno priliko, ogledati si južno trgatev. Mej košatimi brajdami gori in dol so vodile zagorele seljakinje vsaka po jednega osla z dvema brentama otovorjenega. V te brente so metale grozdje in ko so bile polne, tirale so zopet potrpežljive svoje pomagače na dom, kjer so možje kar na cesti v smerekovih kadih mestili grozdje, da je plemeniti trsov sok tek na vse strani, čes, „nekoliko bokalov več ali manje: Bog bode že spet drugega dal!“ . . .

Pokrajinska slika je postajala vedno bolj pusta in otočna; le tu pa tam se je prikazala kaka njiva ali travnik in vasi, skoz katere najuje peljala cesta, bile so večinoma tako borne in otočne, da bi se človek razjokal nad njimi.

In tako smo vibrali memo različnih selič. Tu gori na levo, na prijaznem holmu je Trviž, in od onod še nekoliko ovinkov in cesta se zavije navzdol v samotno dolino, mimo Berma, vedno bolj proti izoku. Napisled se prikazuje tam na desnem griči prijazna cerkev, in glej! dol ob njenem vznožju se nama razgrne, z večerno zarjo obljito, ljubezne in mesto — Pazin.

seje veljavni. Obžalovati pa se mora, da se je, na tako čuden način tajna seja spravila v javnost, obžalovati tem bolj, ker bi si bil prav lahko drugače opomogel vsak mestni odbornik, kateri je mislil, da se je zgodilo kaj nepravilnega. G. župan ne dvomi, da bodo mestni zbor o takem postopanju izrekli svojo grajo.

Mestni odbornik dr. Zarnik pravi, da je bilo gotovo tako neumestno o tajni seji govoriti v javnem listu, posebno ker je dotični odbornik imel dosti potov, se izreči proti sklepom, če so se mu zdeli neveljavni, ali v seji, ali v klubu ali pri gospodu županu. Ker si je dotični odbornik izbral najbolj neumestnu pot, predлага g. dr. Zarnik, naj mestni zbor izreče svojo nejevoljo, da se je kaj tacega zgodilo. (Zbor jednoglasno pritrdi.)

G. župan Grasselli pravi, da ima temu še dodati, da mu je neki mestni odbornik pisal pismo o tej zadevi, v istem smislu, kakor je bilo „Poslano“ v „Ljubljanskem Listu“, ter prečita pismo, v katerem se trdi, da je bilo navzočih le 15 odbornikov, da je tedaj imenovanje g. Deva klavničnim oskrbačkom neveljavno in da naj župan ta sklep „animira“ (menda „anullira“) (občni smeh). Pismo je podpisal mestni odbornik Jakob Škerbinec.

Mestni odbornik Hribar poroča v imenu finančnega odseka o računskih sklepih blagajnic in zaklad za l. 1883. jako obširno in temeljito. Vsi sklepi se brez razgovora odobre. Iz računskih sklepov je razvidno, da so stroški za dejelno slavnost iznašali nad 11.000 gld. ter se pokrili iz tekočih blagajničnih preostankov. Kljubu tej izredni izdaji je bilo stanje mestne blagajnice koncem l. 1883 za 2560 gld. ugodnejše, kot koncem l. 1882. Z dohodki sejmišča se bodo povrnali dolg, ki se je napravil za nakup zemljišča. Na predlog g. Pakiča mestni zbor sklene, da se iz mestne blagajnice kupi 300 srečk „Narodnega doma“ v Ljubljani. Na predlog g. župana se bodo o predlogu o ustanovitvi ljudske šole z nemškim učnim jezikom obravnavalo v prihodnji seji, danes teden.

Potem se javna seja zaključi in prične tajna.

Domače stvari.

(Imenovanje.) Gosp. Ferdo Cigoj, kanclist pri okrožni sodniji v Gorici imenovan je načelnikom pomožnih uradov pri imenovanju sodniji. Sodniški pristav g. Mihael Gabrijelčič premeščen je vsled lastne prošnje iz Labina v Tolmin. Avskultanta Karol Kovačič in Ahilej Calogjorgio imenovana sta sodniškima pristavoma, prvi v Komenu, drugi v Labin. — Feliks Bognolo oficjal pri najvišem sodišču imenovan je pristavom pri pomožnih uradih pri nadsodniji v Trstu. — Gosp. Ignacij Rebek, asistent pri poštno-braničnem uradu na Dunaju, imenovan je oficjalom. — Svetniški tajnik v Rudolfovem g. Rudolf Ulepčič pl. Krainfels imenovan je dejelne sodnije svetnikom v Rudolfovem, g. dež. sodnije svetašku Klemenu Mraku dovolilo se je premeščenje iz Rovinja v Trst.

(„Kres“) donaša v svojej 11. številki naslednjo vsebino: Kmetski triumvirat. (Historičen roman.) Spisal Anton Koder. (Dalje.) — Solze. Zadnji ded. A. Funtek. — Očetov tovarš. Novelica. Spisala Pavlina Pajkova. — Sem sam! Narodna pesen iz Dravinske doline. — Slovo od ledigstanu. Narodna iz Vitanjske okolice. Objavil Fr. Brežnik. — Narodne pripovedke. Priobčuje Mat. Valjavec. (Dalje.) — Matija Ahacelj. Spisal J. Scheinigg. (Dalje.) — Česko-poljski pisatelj Boleslav Jabłosky. Spisal Radoslav Pukl. (Koniec.) — Stanko Vraz, zbiratelj slovenskih narodnih pesnij. Spisal And. Fekonja. (Dalje.) — Prineski k slovstvenej zgodovini bosanske. M. Napotnik. — Drobnosti. —

(„Zadruge“) izšla je 9. štev. Vsebina: Shod slovenskih domoljubov v Ljubljani dne 5. oktobra 1884. — Izvadredni občni zbor zveze slovenskih posojilnic. — Pregled stanja posojilnic. — Zistem nacionalnih bank Zjednjenih držav severne Amerike. — Razne stvari.

(Vabilo k besedi), kojo priredi narodno čitalnica Ljubljanska v nedeljo dne 9. novembra 1884. v društvenej dvorani. Vspored: 1. Dr. Benjamin Ipac: „Kdo je mar“, veliki zbor s samospevi za tenor, bariton in bas jin čtverospev. Solisti: gg. Razinger, Pucihar in Paternoster. 2. Beriot: „Scenes de ballet“, koncert za glosi s spremiščevanjem glasovira. Na glosih igra g. Anton Sochor. 3. Fr. Vilhar: „Domovini“, mešan zbor. 4. a) Dr. Benjamin Ipac: „Pomlad“, b) Fr. Abt: „Ne zabi

me“, pesni za sopran; poje gospa A. Svetek-ova. 5. A. Sochor: „Reverie“, igra na glosih g. A. Sochor. 6. Lortzing: Recitativ, arija in zbor iz opere „Undine“. Solista: gospa Antonija Svetek-ova in g. A. Štamcar; mešan zbor. 7. Gluh mora biti. Burka v 1 dejanju. (Iz francoščine, po Moinaux, prevel J. Noli.) 1., 2., 4., 5. in 6. točko spremišča na glasoviru gospod Ohm-Janušovský vitez Wišehradski. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustop imajo izključljivo le čč. gg. udje čitalniški.

(Na c. kr. pošti v Ljubljani) bilo je v preteklem mesecu 838 700 gld. denarnega prometa. Z ozirom na to visoko vsoto, bi se priporočalo, da bi stranke ne donašale visokih zneskov v samih goldinarskih bankovcih, ali pa, da bi vodstvo določilo gotovo mesto, ker je mučno, da se s preštevanjem bankovcev potrati toliko časa.

(Vabilo.) Posvetovanje o ustanovitvi posojilnice v Krškem bodo v nedeljo, 9. t. m. v Krškem, v nedeljo 16. t. m. pa v Leskovci, obekrati ob 3 uri popoludne v šoiskem poslopju. V Leskovci bodo tudi občni zbor kmetske podružnice. Vabljeni so vsi p. n. udje kmetske podružnice in sploh možje, ki imajo lastno premoženje, rokodelstvo ali kupčijo.

(Pomiloščenje.) Hlapec Ant. Petrovič iz Šutne na Kranjskem bil je v Celovci od porotnega sodišča zavoljo zavratnega umora obsojen v smrt na vešalih. Cesar pa mu je sedaj smrtno kazen odpustil in najvišje sodišče na Dunaji mu je mestu nje pripoznalo osemnajst let poostrene ječe. Petrovič ima 46 let.

(Pravda proti bogotajcem.) Klobočar Pertot, agent Pagani, mehaik Tomasini, kupec Zuculin, gospodar Eliseo, uradnik Siergi, pisar De Nicolo, vsi iz Trsta in kupec Tosoni iz Gorice bodo ta mesec prišli v obravnavo pri dejelnom sodišču v Trstu, ker so članovi bogotajskega društva „Società atea“ v Benetkah.

(Dunajski tednik „Parlementär“,) ki v zadnji številki prinaša dva krepka dopisa o „Slovenskih narodnih denarnih zavodih“ in „O političnih razmerah v Primorju“, imel bodo od 9. novembra naprej svoje uredništvo in upravljanje pod naslovom: I. „Reichsrathplatz, Nr. 8.“

(V poštne hranilnice) se je meseca oktobra na 118.891 knjižic učilo 8.436.180 gold. 61 kr. izplačalo pa 39.932 strankam 7.452.204 gold. 08 kr. Odkar obstoje poštne hranilnice, učilo se je vsega vključno 43.589.731 gold. 48 kr., izplačalo pa 31.513.498 gold. 87 kr., torej ima poštno hranilni urad 12.076.232 gold. 61 kr. kapitala. Nemško slovenskih knjižic je 7.843 v prometu.

Poročilo odborovo o stanji in delovanju akadem. društva „Slovenije“ na Dunaji v letnem tečaji 1884.

Področje predsednikovo. Društvo je šteло 32 udov. Le-ti so se sešli v 5 zborih in napravili 1 izlet.

Področje tajnikovo. Odpravilo se je 287 pisem, listin in tiskovin, učilo pa 47.

Področje knjižničarjevo. Knjižnica je imela ob koncu zimskega tečaja 1883/84 760 knjig v 994 zvezkih, 22 zemljevidov in 1 sliko, narasla je v letnem tečaju za 24 knjig v 24 zvezkih. Nakupilo se je namreč 6 knjig in darovali so: Slavna Matica hrvatska 7 knjig, g. stud. jur. H. Tuma 3 knjige, gg.: Anton Forster, vodja glasbe v Ljubljavi, J. Ciperle, učitelj na Dunaji, stud. jur. Anton Bilec, stud. jur. Fran Gusel, stud. jur. Konrad Janežič, stud. jur. Josip Kušar, stud. jur. Fr. Rosina dr. Eduard Volčič po 1 knjigo.

Časnikov je imelo društvo 25. Izmej teh smo dobivali brezplačno: „Ljubljanski list“, „Novice“, „Slovenskega gospodarja“, „Zadružno“, „Popotnika“, „Učiteljskega tovarša“, „Vrtec“, „Südsteierische Post“, „Allg. öster. Gerichtszeitung“, „Wiener medizinische Blätter“, „Tourist“, „Bau- und Civiltechniker“, „Paleček“, „Slovo“, „Novoje vremja“, „Njivo in Izvestija S-Peterburgskega slavjanskoga blagotvoriteljnega obščestva“ in „Vienac“ za 50% znižano naročnino.

Področje blagajnikovo. Ob koncu zimskega tečaja 1883/84 je znašalo društveno imenje 137 gld. 55 kr. Naraslo je k temu v teku letnega tečaja 1884 68 gld. 50 kr. in sicer po poti rednih dohodkov 25 gld. in po darilih 43 gld. 50 kr. Kot podporniki so darovali gg. dr. Fran Celestin, vseučilišni profesor v Zagrebu, Janez Jesenko, c. kr.

profesor v Trstu, dr. Jurij Štrbenec, deželni poslanec in župnik v Hrenovicah, Josip Stritar, c. kr. profesor na Dunaji, Luka Svetec, c. kr. notar v Litiji po 5 gl. g. Viktor Rohrman, trgovec v Ljubljani, 10 gl. Nadalje je daroval gosp. dr. Pavel Turner v Pešti v knjižnične namene 5 gold. in v društvene namene slavna čitalnica v spodnji Šiški 3 gl. 50 kr. Društvo ima torej ob konci letnega tečaja 1884 skupnega premoženja 206 gl. 5 kr. in sicer v glavnici 128 gl. 27 kr., v knjižničnem imenu 50 gl. 61 kr: in v razpoložnem imenu 27 gl. 17 kr.

Čitalnice si društvo ustanoviti ne more, dokler se ne zagotovi stalna večja podpora.

Odbor si šteje v prijetno dolžnost gorko svojo zahvalo izreči vsem prečestitim gospodom, ki so v teku tega tečaja podpirati blagovolili naše društvo; hkrat si dovoljuje priporočati ga slovenskim rodujubom tudi v nadaljnjo podporo.

Odbor akademičnega društva
"Slovenija".

Razne vesti.

(Vrtnice v snegu.) S Severnika se piše 27. oktobra t. l.: Dočim je zadnje dni po dolinah in nižjih bribih deževalo, je pri nas močno snežilo. Od Perneka više so vse visočine in vsa polja z debelim snegom pokrita in tukaj je sneg za jeden čevlj visok. Gozdi, njive, ceste, železnični tir: vse pokriva snežena odeja. Tem čudovitne nasprotje priznajo pa v vrtoželezničnega čuvaja blizu podrtje Klamm rudeče vrtnice, ki v besede pravem pomenu iz snega rastejo in lepo cveto.

(Idilična trgačev storba.) Prefekt jaka imenitnega mesta na Laškem in bogat posestnik je letos mej trgačijo po svojih vinogradih vsem delavcem navezel na usta železne torbe (nagobčnice), da neso mogli zobati sladkega grozdja. Laška vlada je sicer zvedela za ta nečloveški čin, a je pustila groznega in lakomnega vinogradnika še nadalje v uradu kot prefekta jednega prvih laških mest.

(Premier in njegov bišni sluga.) Nedavno je prvi Gladstonov bišni sluga, imenom LeFebre, ki že od 1869. leta pri Gladstonu služi, svojemu gospodarju izjavil presrno željo, da bi rad čul jeden njegov govor v parlamentu. Premier mu reče: "Jaz Vam rad in lehkoh prekrbim ustopnico, a ko me boste čuli govoriti, boste morali takoj iz moje službe, ker bi kot bivši priča raznih surovih napadov in pogubonosnih pušč, katere švigajo v parlamentu nad mojo glavo, potem zgubili vsako spoštovanje do mene." Sluga je po teh besedah ukrotil svoje hrepenenje do parlamenta.

(Občno zdravilo.) Gospod doktor, danes sem prišel se Vam zahvalit za izvrstno zdravilo." — "Kaj ne, da Vam je pomagalo?" — "Meni je prav močno pomagalo." — "Koliko steklenic ste porabili in izpili?" — "Jaz nobene. Moj strije je izpil tekočino iz skmo jedne steklenice in lejte, zdaj sem že jaz njegov glavni in jedini dedič."

Darila za „Národní Dom“.

Prenesek	12515	gld.	57	kr.
Rodoljub iz Primorja	10	"	—	"
P. Vavru, kaplan v Polhřimovu	1	"	—	"
P. Kačer, kaplan v Polhřimovu	1	"	—	"
Miha Ferjan, zastopnik banke "Slavije" v Mariboru	2	"	26	"
Fran Kogej, zastopnik banke "Slavije" v Postojni	—	"	96	"
Josip Dogša, zastopnik banke "Slavije" v Središči	1	"	09	"
Josip Dybai	1	"	—	"
Anton Marinčič, zastopnik banke "Slavije" v Podgorljah	—	"	43	"
Ivan Grabar, zastopnik banke "Slavije" v Stenbni	—	"	87	"
Karel Hofer, zastopnik banke "Slavije" in župnika v Čatežu	5	"	67	"
Makso Lavrenčič v Hrenovicah nabral v veselj družbi pri svatbi	1	"	32	"
Družba "pri Jernjcu" na Šent Peterski cesti v Ljubljani IV. donesek	25	"	—	"
J. Bondoin de Courtenay, profesor v Derptu	2	"	22	"
Th. Gatterer, župnik v Sentenu	1	"	—	"
And. Razlag, zastopnik banke "Slavije" v Brežicah	1	"	19	"
Fr. Muli, zastopnik banke "Slavije" v Zatlešni	—	"	35	"
Miroslav Prelec, zastopnik banke "Slavije" v Komnu	1	"	33	"
Ivan Gašperlin, zastopnik banke "Slavije" v Št. Juriju	—	"	99	"
Iz pušice v prodajalnici g. Sl. Jenko ta v Podgradu	2	"	60	"
Vkupno	12575	gld.	85	kr.

Umrli so v Ljubljani:

30. oktobra: Valentin Dobnika, obrtnik, 73 let, Knuške ulice št. 1, za starostjo. — Jera Jeras, strežnica, 60 let, Franciškanske ulice št. 6, za mrtvoudom.

31. oktobra: Fran Kastelic, črevljari, 32 let, Marije Terezije cesta št. 14.

3. novembra: Ludovik Perona, magistratni svetnik, 57 let, Sv. Jakoba trg št. 2, za jetiko.

4. novembra: Makso Kremžar, kurjačev sin, 13 dñi, Kolodvorske ulice št. 11, za oslabljenjem.

V deželnej bolnici:
29. oktobra: Urša Šivic, gostija, 49 let, za prisadom na nogi.
31. oktobra: Janez Habjan, gostač, 76 let, za starostjo.
1. novembra: Janez Šubic, delavec, 34 let, za jetiko.
2. novembra: Anton Smole, gostač, 72 let, za srčno napako. — Jurij Bolhar, delavec, 66 let, za jetiko.
3. novembra: Fran Milnar, delavec, 49 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močvra v mm.
4. nov.	7. zjutraj	742.80 mm.	+ 1.8°C	brevz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	739.88 mm.	+ 9.3°C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	741.64 mm.	+ 5.4°C	sl. szh.	d. jas.	

Srednja temperatura + 5.5°, za 0.9° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 5. novembra t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	6	34
Rež,	5	20
Ječmen	4	55
Oves,	3	4
Ajda,	4	87
Proso,	5	85
Koruzna,	5	40
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	8	50
Krompir, 100 kilogramov	2	68
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	84
Speh frišen	60	—
" povojen,	72	—
Surovo maslo,	84	—
Jajca, jedno	3	—
Mleko, liter	8	—
Goveje meso, kilogram	64	—
Teleće	68	—
Svinjsko	58	—
Koštrunovo	31	—
Pižeča	42	—
Golob	18	—
Seno, 100 kilogramov	1	60
Slama,	1	51
Drva trda, 4 kv. metre	7	80
" mehka,	5	—

Dunajska borza

dné 5. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81	gld.	30	kr.
Strebrna renta	82	"	50	"
Zlata renta	103	"	85	"
5% marčna renta	96	"	45	"
Akcije narodne banke	83	"	—	"
Kreditne akcije	294	"	80	"
London	122	"	—	"
Srebro	—	"	—	"
Napoli	68	"	—	"
C. kr. cekajoči	77	"	—	"
Nemške težanke	59	"	80	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	124	50
Državne srečke iz l. 1864.	100	gld.	173	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	"	50	"
Ogrska zlata renta 6%	122	"	60	"
" papirna renta 5%	89	"	50	"
5% řajterske zemljije, odvez. oblig.	104	"	50	"
Dunava reg. srečke 5%	115	"	70	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	"	—	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	"	75	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	"	—	"
Kreditne srečke	100	gld.	177	50
Rudolfove srečke	10	"	18	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	105	75
Tramway-društ. veij.	170	gld. a. v.	213	30

Pri odhodu iz Ljubljane v Brno poslavljam se od vseh svojih prijateljev in znancev ter jim kličem

„Na zdravje!“

Alfred Franjo Volny.

(710)

katera sta od 1879. leta do sedaj izdelovala cerkvene orgle po novi sistemi v Kropi, se preselita

v Kamnogorico (Steinbüchel) in odsej nadaljujeta svoje delo v novo zgradjenih prostorih in se z odličnim spoštovanjem na novem domu častitej duhovščini prizoričata.

Brata Zupan.

Umetne (32-83)
zobe in zobovja
ustavlja po najnovejšem amerikanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

NOV.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Milorad. — MI. 80, 32 pôl. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — MI. 80, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — MI. 80, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznananske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribic.